

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1263/2024
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Сава Војнов, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ и ВВ (као правних следбеника сада пок. ГГ), обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Стеван Васић, адвокат из ..., ради предаје поседа и накнаде штете по тужби и утврђења права својине и накнаде штете по противтужби, одлучујући о ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5592/22 од 31.08.2023. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених-противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5592/22 од 31.08.2023. године у делу става првог изреке којим је потврђена одлука о противтужбеном захтеву, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених-противтужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5592/22 од 31.08.2023. године у делу става првог изреке којим је потврђена одлука о противтужбеном захтеву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 364/20 од 04.08.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе тужиоца од 07.12.2021. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да му предају у посед узурпирани део његове парцеле број .. нива четврте класе у потесу ... пут од 2 ха 45 а 96 м2, уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., у укупној површини заузећа од 14 ара и 59 м2 и то: површину од 10 ара и 67 м2 која се налази уз парцелу тужених број .. КО ..., површину од 3 ара и 65 м2 која се налази уз парцелу тужених број .. КО ... и површину од 27 м2 која се налази уз парцелу тужених број .. КО ..., у свему како је то приказано према скици заузећа приказаној у налазу и мишљењу вештака др Рајка Савановића дипломираног геодетског инжењера од 16.11.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да солидарно исплате тужиоцу на име изгубљене добити 67.412,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 04.08.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу за исплату преко досуђеног износа од

67.412,00 динара до траженог износа од 97.141,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и захтев да се тужени обавезу да исплате тужиоцу на име трошкова израде скице заузећа и премера износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.01.2016. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим су тужени тражили да се утврди да су они стекли право својине на основу одржаја и то: на парцели број .. КО ... у површини од 10 ари и 67 м² од парцеле тужиоца број .. КО ..., на парцели број .. КО ... у површини од 3 ара и 65 м² од парцеле тужиоца број .. КО ... и на парцели број .. КО ... у површини од 27 м² од парцеле тужиоца број .. КО ..., а што би тужилац био дужан признати и трпети да се тужени упишу као власници наведених површина код надлежне службе за катастар непокретности Панчево, као и да се обавезе тужилац да туженима накнади штету на укупној површини од 14 ара и 59 м² у износу од 150.000,00 динара на име противвредности изгубљене добити рода кукуруза за период од 2014. године закључно са 2021. годином, са законском затезном каматом од 31.01.2016. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 289.692,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату затезне камате на трошкове парничног поступка почев од дана пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5592/22 од 31.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених-противтужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става четвртог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да му исплате износ од 15.000,00 динара на име трошкова израде скице заузећа и премера са законском затезном каматом од 31.01.2016. године до исплате и у том делу је одбијена жалба тужиоца као неоснована, док је у преосталом делу овог става првостепена пресуда преиначена тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете због изгубљене добити, поред износа досуђеног ставом трећим изреке првостепене пресуде још износ од 29.729,00 динара са законском затезном каматом од 04.08.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става шестог изреке првостепене пресуде тако што су обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 400.822,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршност до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је потврђена одлука првостепеног суда којим је одбијен њихов противтужбени захтев, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложили су да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ове ревизије применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној. Врховни суд није ценио дозвољеност ревизије применом одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер тужени ревизијом не побијају другостепену пресуду у делу става другог изреке којим је преначена првостепена пресуда.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите по противтужбени тужених је утврђење њиховог права својине на основу одржаја на одређеној парцели тужиоца. О овом праву тужених нижестепени судови су одлучили применом одредби члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, а код утврђења да тужени немају закониту ни савесну државину непокретности у периоду дужем од двадесет година. Тужени наводима ревизије оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију нису доставили нити се позвали на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности противтужбеног захтева зависи од утврђења чињеница релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење примењеног материјалног права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Противтужба са захтевом за утврђење права својине по основу одржаја у овој правној ствари поднета је 13.06.2017. године и утврђена је вредност предмета спора од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, применом одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић